

Βρυξέλλες, 2-3 Δεκεμβρίου 2014.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΠΡΟΓΕΥΜΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ.

Διοργανώθηκε και φέτος στο Ευρωκοινοβούλιο Πρόγευμα Προσευχής, στο οποίο συμμετείχε ως κεντρικός εισηγητής ο Γενικός Γραμματέας της Δ.Σ.Ο., κ. Αναστάσιος Νεράντζης συνοδευόμενος από τον ρώσο σύμβουλο καθ.κ. Valery Alekseen.

Ο κ. Νεράντζης ομίλησε επί του κεντρικού θέματος: «Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον» και ἔλαβε μέρος στη συζήτηση που ακολούθησε.

Στη συζήτηση συμμετείχε το μέλος της Δ.Σ.Ο., Ευρωβουλευτής κ. Λευτέρης Χριστοφόρου.

Ο κ. Νεράντζης ανέφερε μεταξύ άλλων, ότι «...τα κράτη που έχουν διαφορές πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι ο πόλεμος μόνο συμφορές γεννά, αφού ακόμη και αν νικήσουν, θα έχουν τεράστιες πληγές. Αλλά και οι θρησκείες πρέπει να εξαντλήσουν την ειρηνοποιό διδασκαλία και δράση τους. Είναι αδιανόητο σήμερα, μετά από 2000 και πλέον χρόνια από την γέννηση του Χριστού, να εξοντώνονται πληθυσμοί για θρησκευτικούς λόγους. Η προχθεσινή επίσκεψη στην Κωνσταντινούπολη του Πάπα Φραγκίσκου και η συναντήσεις του με τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο αποτελεί τρανό παράδειγμα υιοθεσίας της απόψεως αυτής».

Σε συνέχεια η αντιπροσωπεία της Δ.Σ.Ο. συμμετείχε σε ανάλογη εκδήλωση και συζήτηση με θέμα: «Οι αξίες της Ευρώπης σε καιρούς συγκρούσεων», που είχε διοργανωθεί από το Ευρωπαϊκό Χριστιανικό Πολιτικό Κίνημα (ECPM).

Μιλώντας επί του θέματος, ο κ. Νεράντζης χαρακτηριστικά ανέφερε: «.... “Η κρίση και τα πολλαπλά και ποικίλα ερείπια που αυτή σώρευσε (πολιτικά, πνευματικά, βιοτικά, οικονομικά) αφύπνισαν τα κοιμώμενα

μακαρίως ανθρωπιστικά αντανakλαστικά πολλών ατόμων και κοινωνιών. Ρούχα σε γυμνούς, φαγητό σε πεινασμένους, συμπαράσταση σε φυλακισμένους, αρωγή στην νεότητα, ενδιαφέρον για τα ορφανά και τις χήρες, φροντίδα για τους ασθενείς και τους ηλικιωμένους ξαναβρήκαν τη θέση τους, τώρα που η κρίση ξέσπασε άγρια και ανελέητα. Αυτός ο ανθρωπισμός, όχι μόνον ή και όχι τόσο ως οίκτος, αλλ' ως συμπαράσταση, ως ηπιότητα σκέψεων και πρακτικών, ανακόπτει την καθοδική πορεία της κοινωνίας, εξαγνίζει, εξανθρωπίζει, μας επιστρέφει στις αρχές του Χριστιανισμού, εγγυάται βάσιμα την διαίωvιση του ανθρώπινου γένους...”.